

תת"ע 9168/12/18 - מדינת ישראל נגד ג'מאל ארשד

בית משפט השלום לתעבורה בחיפה

תת"ע 9168-12-18 מדינת ישראל נ' ג'מאל ארשד
תיק חיצוני: 10152575451
בפני כבוד השופט אור לרנר
מאשימה מדינת ישראל
נגד ג'מאל ארשד
נאשמים

החלטה

בפניי בקשה לביטול פסק דין שניתן בהיעדר.

הנאשם, ביקש להישפט בגין דו"ח ברירת קנס שעניינו נהיגה במהירות מעל למותר. הנאשם זומן בתחיל לתאריך 21.1.19, אולם לבקשת בא-כוחו דאז, עו"ד דאחמד מסאלחה, נדחה הדיון ליום 10.4.19 (ר' החלטה מיום 20.1.19). לאחר שלא הנאשם ולא בא-כוחו התייצבו בתאריך 10.4.19 נשפט הנאשם בהיעדרו.

כיום עותר הנאשם, באמצעות בא-כוח חדש, לבטל את פסק הדין וטוען כי מעולם לא זומן למועד הדיון ולא ידע עליו, עוד טוען הנאשם לפגמים באישור המסירה ומעלה טענות עובדתיות כנגד הודעת הקנס. בבקשה משלימה טוען הנאשם כי מעולם לא עודכן לגבי המועד הנדחה, לרבות לא ע"י עו"ד מסאלחה. כן צירף הנאשם, לבקשה המשלימה עותק מהדו"ח המקורי החסר את דברי הנהג, ועותק מאישור המסירה.

המאשימה מתנגדת לבקשה, מפנה לאישור המסירה ומציינת כי המדובר במסירה כדין. עוד מצרפת המאשימה את הדו"ח המקורי לרבות דברי הנהג.

לאחר שעיינתי בבקשה ובנספחיה ובתגובת המאשימה, מצאתי כי אין היא מגלה עילה אמיתית לביטול פסק הדין שניתן בהיעדר ולפיכך דינה להידחות, גם מבלי לקבוע דיון במעמד הצדדים, כפי שעולה מהבקשה (ולעניין היעדרה של חובה לקיום דיון במעמד הצדדים ר' ע"פ 4808/08 מ"י נ' שרון (פורסם בנבו)).

נוכח העובדה שהדיון הראשון נדחה לבקשת הנאשם, מייתרת את בדיקת אישור המסירה כיוון שהוכח כי הנאשם ידע בפועל על מועד זה. עת הגיש הנאשם בקשה לדחיית המועד, בעצמו או באמצעות בא-כוחו, חובה היתה עליו לוודא את מועד ההדיון הנדחה ולתהצייצב אליו.

גם אם לא הודיע עו"ד מסאלחה לנאשם על המועד הנדחה (ולכך אין תימוכין באמצעות תצהיר, כנדרש- ר' רע"פ

1771/19 ליאור עבדי (11.7.19), הרי שכידוע, שגגה אשר גרמה לאי התייצבות "אינה מהווה "סיבה מוצדקת לאי התייצבותו" לדיון, ואינה מצדיקה ביטול פסק דין שניתן בהעדר הנאשם" [רע"פ 1446-14 ריאד אסדי (פורסם בנבו)].

הדבר נכון גם לגבי שגגה של עורך דין שהרי כבר נפסק כי "דין דומה יחול לגבי טעות משרדית של עורך-הדין המייצג נאשם או לגבי טעות הנובעת מחוסר תשומת-לב של הנאשם עצמו" (רע"פ 9142/01 איטליא).

משכך, לא היה טעם מוצדק לאי התייצבותו של הנאשם, או מי מטעמו לדיון.

גם באשר לעילה השנייה המצוינת בבקשה -קיומו של חשש לעיוות דין, איני מוצא ממש.

העלאת גרסה שונה מגרסתו של השוטר רושם הדו"ח אינה מצדיקה השבת הגלגל לאחור ויש צורך בטענות כבדות משקל על מנת לבסס חשש לעיוות דין. הדברים נכונים במיוחד נוכח הדברים שנרשמו בדו"ח מפיו של הנאשם: "אני מודה".

אמנם הנאשם, בתצהירו המצורף לבקשה, מעלה גרסה שונה לחילופי הדברים בינו לבין השוטר אך אינו מתייחס כלל וכלל להודיה שנרשמה מפיו ואף אינו מצרף את גרסתו זו (קרי את תגובת הנאשם לדו"ח), לבקשתו המשלימה למרות שהתבקש להמציא את הדו"ח המקור, והדבר אומר דרשני.

לאור כל האמור לעיל, היות שמצאתי שלא היה טעם מוצדק לאי התייצבותו של הנאשם, או מי מטעמו, ובהיעדר חשש לעיוות דין, אני דוחה את הבקשה.

ניתנה היום, ג' תשרי תש"פ, 02 אוקטובר 2019, בהעדר
הצדדים.